

?Una societat de merda

L'any 2016 l'enyorat Carles Capdevila publicava al diari *Ara* un article titulat *Mirar que el que fem tingui sentit*. Hi reflexionava sobre la insensatesa de molts dels nostres costums i les nostres activitats i es preguntava, per exemple, si tenia cap sentit «beure aigua del Montseny a Segòvia i beure aigua de Segòvia al Montseny i tenir uns camions amunt i avall contaminant i obligant a fer més carreteres» o bé si tenia cap sentit «lamentar que desapareguin les petites botigues de barri i no comprar-hi mai». Com a colofó del seu article hi hagués pogut afegir el títol d'una vella cançó del Raimon: *Qui pregunta ja respon*. També hauria estat bé difondre la seva columna als centres educatius i convidar els estudiants a pensar en altres conductes absurdes que s'haguessin pogut afegir a la seva reflexió fins a completar un extens catàleg d'estupideses. Però per molts casos que haguessin pogut sortir, segur que no n'hi hauria cap de tan inimaginable ni tan immoral com el que hem sabut fa uns dies, i ha estat la revelació de les tones de material que Amazon destrueix diàriament tan sols perquè té una petita tara. Una tara que pot ser només en l'embalatge o que pot consistir en la manca d'una peça minúscula en un producte electrònic. La notícia es referia únicament a Amazon Espanya. I centrant-se en la comunitat de Madrid -on té només dos dels vuit centres logístics que hi ha a tot el país- parlava de cinc tràilers diaris. Tones i tones d'articles de tota mena que són enviats a empreses especialitzades a destruir-los -amb totes les garanties mediambientals, això sí-, sense que se n'aprofiti res. Si féssim els càlculs a escala mundial la magnitud del despropòsit ens deixaria sense paraules.

Interpretant de la manera més cínica la reflexió del Carles Capdevila podríem demanar-nos: «Té algun sentit intentar recollir el material que sigui per pal·liar les necessitats de la gent més desafavorida, quan es destrueixen milers d'articles de tota mena que es podrien perfectament fer servir?». I malgrat tot hem de fer el cor fort i respondre «sí». Amb la mateixa fe amb què les persones que treballen al banc dels aliments o que impulsaran la campanya Cap nen sense joguina hi posaran el millor d'elles mateixes. Sent conscients que vivim en una societat de merda i que cap govern la millorarà si no la millorem nosaltres.